

синове, бащи — за синоветѣ си, сестри — за бацитѣ и за братята си. Обаче, при житното зърно имате точно обратенъ резултатъ: началото е скромно, незабелѣзано, но краятъ — грандиозенъ: следъ 15 години най-много това житно зърно ще се увеличи, ще даде велики резултати, отъ които ще се пресушатъ сълзитѣ на всички страдащи по лицето на земята. Кое е за предпочитане: да срещнете въ живота си една величествена армия, или единъ простъ човѣкъ, който носи въ колата си едно житно зърно на своя господарь?

Сега, пренесете тѣзи два образа къмъ своя личенъ животъ, къмъ обществения животъ и къмъ живота на душата. Чрезъ своитѣ сражения, армията може временно само да спаси отечеството си, но храна не може да му даде. Армията убива, унищожава, съсипва човѣчеството, а житното зърно носи животъ, музика и пѣсенъ за човѣчеството. Дето има жито, хлѣбъ, тамъ ще чувате само пѣсни и веселби. Следователно, когато небето изпраща при васъ единъ обикновенъ човѣкъ, съ житно зърно въ колата си, не го връщайте назадъ, но благодарете на Бога за здравето, което ви дава. Вземете това зърно, посадете го въ земята, та когато даде плодъ, съдвчете го и използвайте скритата сила, която то носи въ себе си. Щомъ разберете силата, която се крие въ житното зърно, вие ще почувствувате, какво е вложено въ душата на всѣки човѣкъ и ще разберете, защо той е роденъ. Житното зърно е твърдата храна, която човѣкъ трѣбва да съвче и изяде. Въ него е скрито нѣщо велико, което следъ време ще даде добри резултати.

При единъ отъ израилскитѣ пророци, на име Елисей, дошълъ единъ отъ царскитѣ посланици, Азаилъ, да го запита за здравето на Сирийския царь. Елисей утвърди лицето си на него, безъ да мръдне, доде се засрами той; и плака човѣкътъ Божи. И рече Азаилъ: Защо плачешъ, Господине мой? А той отговори: Защото зная, колко зло ще сторишъ на Израелевитѣ синове. — Що е рабътъ ти, та да направи това голѣмо нѣщо? И рече Елисей: Господъ ми показа, че ти ще се въцаришъ надъ Сирия. Питамъ: защо плака пророкътъ? Той плака, защото видѣ твърдата храна, която се даваше на неговия народъ. Израилскиятъ народъ, къмъ когото Богъ имаше голѣмо благоволение, не можа да разбере Бога. Защо? Имаше нѣкакви неблагоприятни стечения на условията. И Мойсей работи между този народъ, но най-после каза: Не разбрахте Божиитѣ закони. Ето, и съвременнитѣ хора сж непризнателни къмъ Бога, Който